

Liczebniki zbiorowe

Na początek musimy pamiętać, że **liczebników zbiorowych nie możemy utworzyć** od:

- * zero,
- * jeden,
- * sto,
- * tysiąc,
- * milion,
- * miliard,
- * bilion;

.

Liczebniki zbiorowe tworzymy z liczebników głównych połączonych z:

- nazwami niedorosłych ludzi bądź zwierząt, które w mianowniku liczby pojedynczej mają końcówkę **-ę**, np. *dziewczę, kurczę, kaczę* -> *siedmioro dziewcząt, dwoje kurcząt, czworo kacząt*.

(nazwy niedorosłych ludzi bądź zwierząt, zakończonych w mianowniku na inną głoskę niż -ę, łączą się z liczebnikami głównymi, np. *trzy dziewczynki, pięć kaczątek*)

- z rzeczownikami, które występują w parach, np. *dwoje uszu, dwoje oczu*,

- z nazwami grup, w których występują osoby o różnej płci, np. *ośmioro dzieci, Ich Troje*,

- ze starymi frazeologizmami, np. *Rzeczpospolita Obojga Narodów, dziesięcioro przykazań*,

- z nazwami niektórych rzeczowników nieposiadających liczby pojedynczej (plurale tantum), np. *czworo drzwi*.

Liczebniki zbiorowe odmieniają się przez przypadki poszerzając temat o głoskę -g. Wyjątek stanowi mianownik, biernik i wołacz!

(*dwoje, dwojga, dwojgu, troje, trojga, trojgu, siedmioro, siedmiorga, ośmioro, ośmiorga* itd.)

W przypadku, gdy musimy odmienić kilka cyfr, np. *dwadzieścia dwa*, oba człony przybierają postać liczebnika zbiorowego: *dwadzieścioro dwoje, osiemdziesięcioro czworo, siedemdziesięcioro ośmioro, ale: sto troje, tysiąc pięcioro*. Od tej zasady możemy jednak uwolnić mianownik, gdzie zarówno postać *dwadzieścia dwoje* jak i *dwadzieścioro dwoje* jest poprawna (w mianowniku postać liczebnika zbiorowego może przyjąć tylko ostatni człon).

Wzory deklinacji:

<http://grzegorz.interiowo.pl/gram/pl/deklin06.html#licz2>